

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914208017
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5914208017.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, proti odporkyni: Q. L., nar.X.X.XXXX, bytom I.I. XXXX/XX, P., adresa na doručovanie: P.O.K. XXX, P., v konaní o zaplatenie 708,98 eur s prísl., po zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamieťa.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.12.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014. Zároveň sa domáhala, aby súd odložil vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia o veci samej.

Žalobkyňa žalobu po skutkovej stránke odôvodnila tým, že dňa 13.6.2012 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 500100927, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 400,- eur za poplatok vo výške 356,- eur. V rámci rozhodcovskej zmluvy, kde bola upravená rozhodcovská doložka, bolo uvedené, že všetky spory vzniknuté z tejto úverovej zmluvy, zmenky alebo v súvislosti s ňou sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou a.s. v prípade, ak pred podaním žaloby na rozhodcovskom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Na základe skutočnosti, že žalobca povinnosti zo zmluvy riadne neplnil, stal sa dlh v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru v nesplatenom zvyšku splatný. Nakoľko si žalobca neplnil dôsledne povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, podal žalovaný dňa 3.10.2014 návrh na začatie rozhodcovského konania Stálemu rozhodcovskému súdu. Stály rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť sumu 84,21 eur s príslušenstvom, a to známy úrok z omeškania vo výške 22,61 eur, poplatok vo výške 103,93 eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 103,93 eur od 11.9.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur, poplatok z upomienky 44,- eur a trovy za rozhodcovské konanie vo výške 187,54 eur. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 28.11.2014. Žalobkyňa ďalej uviedla, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská doložka je podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná podmienka, ďalej, že žalobkyňa nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, a teda žalobkyňa v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní popiera

platnosť rozhodcovskej doložky. Žalobkyňa tiež považuje konanie na Stálom rozhodcovskom súde s neskorším rozhodnutím za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, a teda domáha sa zrušenia rozhodcovského rozsudku aj v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. j/ Zákona o rozhodcovskom konaní z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobkyňa ďalej poukázala v podanej žalobe na ustanovenia Zákona o rozhodcovskom konaní, Občianskeho zákonníka, ako aj na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Žalobkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy lex specialis. V predmetnej veci sa teda nepochybne jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Rozhodcovská doložka zakladajúca právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenská rozhodcovská a.s. je ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná. Rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, do ktorej sa vpisuje len špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská zmluva uplatniť. Rozhodcovská zmluva v danom prípade predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 500100927 zo dňa 13.6.2012. Dlžník tak svojím podpisom mohol rozhodcovskú zmluvu akceptovať, akceptácia zmluvy tvorila podmienku poskytnutia úveru alebo rozhodcovskú zmluvu spolu s úverom odmietnuť. Rozhodcovskú zmluvu žalobkyňa považuje za absolútne neplatnú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v zmysle námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, ako aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu zmluvným stranám v prípade sporu medzi konaním pred rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak následne konštatuje, že ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútroštátnymi predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Poukázala aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ako aj na rozpor rozhodcovskej doložky s článkami smernice Rady EHS. Rozhodcovskou zmluvou reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, a teda žalovaný od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy, bolo toto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalovaný, a to na súde, ktorý sa nachádza v mieste jeho sídla za účelom minimalizácie nákladov a reálneho sťaženia uplatnenia práv žalobcu. Zmluva o úvere, ktorú uzatvorili, je zmluvou spotrebiteľskou, pričom neobsahovala údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, resp. tento údaj nebol vyplnený tak, ako to vyžaduje § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc teda z ust. § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a z ustálenej súdnej praxe slovenských súdov ako aj Súdneho dvora je nevyhnutné považovať úverový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 13.6.2012 za úverový vzťah bez úrokov a bez poplatku. Tiež poukázala aj na skutočnosť, že všetky podstatné stránky zmluvy sú zamerané a formulované tak, aby sa ich prostredníctvom dosiahol na jednej strane sociálne nepriaznivý a spoločensky nežiadúci účel tým, že sa využije hmotná núdza spotrebiteľa, a na druhej strane sa dosiahne rýchly a neprímeraný majetkový prospech, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Články všeobecných podmienok poskytnutia úveru svedčia nielen o tom, že rozporujú dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda sú absolútne neplatné, pričom navyše sú v zmluve o úvere obsiahnuté práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi v rovine ich výkonu. Vzhľadom ku skutočnosti, že rozhodcovský súd porušil spotrebiteľské právo, domáhala sa, aby súd tento rozsudok zrušil a zároveň odložil vykonateľnosť tohto rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že sa nestotožňuje s názormi žalobkyne uvedenými v žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku. Účelom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku je umožniť ešte v inom konaní ako konaní o výkone rozhodnutia súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu a Najvyššieho súdu ČR ohľadom podstaty rozhodcovského konania. Žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, pričom pre prípad, ak by došlo k sporu vyplývajúcejmu zo zmluvy, uzatvorí nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a nie rozhodcovskú doložku. Následne dňa 13.6.2012 pristúpili k podpisu samotnej nevýhradnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je uzatvorená platne v zmysle ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca so žalovaným uzatvorili samostatnú rozhodcovskú zmluvu obsiahnutú na samostatnom dokumente. Uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a z tohto dôvodu preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nie je spotrebiteľom a žalobca so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú

zmluvu. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne v zmysle platných právnych predpisov a netreba mať pochybnosti o jej legitímnosti. Pokiaľ aj žalobkyňa tvrdí, že v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu práv spotrebiteľa tým, že neboli aplikované právne predpisy na jej ochranu, rozhodcovský súd v napadnutom rozhodnutí posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako absolútny obchod, pričom aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis, čiže rozhodcovský súd pri rozhodovaní zohľadnil postavenie žalobcu ako slabšej zmluvnej strany a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný na záver svojho vyjadrenia vzniesol ďalej aj námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje a na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Žalovaný je toho názoru, že žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a pre konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je daná výlučná miestna príslušnosť podľa miesta rozhodcovského konania. Z uvedených dôvodov teda navrhol, aby súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV. Na záver uviedol, že žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu ako neopodstatnenú zamietol.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/174/2014 zo dňa 13.1.2015 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp.zn. 2C/174/2014-80 zo dňa 18.5.2015 zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karlovarské rameno 8, Bratislava, sp.zn. SR 07721/14 zo dňa 20.10.2014, pričom o trovách konania rozhodol tak, že o týchto bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ (v pôvodnom konaní odporca) odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 6Co/610/2015 zo dňa 27.1.2016 rozsudok okresného súdu potvrdil, pričom rozhodol tak, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Vzhľadom ku skutočnosti, že došlo k právoplatnému zrušeniu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. s poukazom na ust. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a písm. c/ (uvedenú vec možno subsumovať pod uvedené zákonné ustanovenie) pokračuje v konaní o veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Súd sa teda opätovne zaoberal pôvodným nárokom navrhovateľa, ktorý si uplatnil v konaní pred rozhodcovským súdom k návrhom na začatie rozhodcovského konania zo dňa 3.10.2014.

Navrhovateľ v odôvodnení tohto návrhu uviedol, že na základe zmluvy o úvere č. 500100927 zo dňa 13.6.2012 uzatvorenej podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 400,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 356,- eur za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere, a to v 12 mesačných splátkach po 63,- eur počnúc dňom 10.7.2012. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sa účastníci dohodli, že tretinu poplatku predstavuje úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Vzhľadom na to, že žalovaná si neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednanie predmetnej zmluvy o úvere a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. Výzva na úhradu dlhu bola odoslaná dňa 25.4.2014. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy aj poplatok za zasielanie upomienok v celkovej výške 44,- eur. Žalovaná ku dňu vyhotovenia návrhu uhradila žalobcovi sumu vo výške 297,- eur. S poukazom na uvedenú skutočnosť sa preto žalobca voči žalovanej domáhal práva na zaplatenie istiny úveru vo výške 103,- eur, úroku vo výške 32% zo sumy 400,- eur a nasledujúcich súm od splatnosti tej ktorej splátky do zaplatenia, nesplateného poplatku vo výške 242,08 eur a uplatnil si aj úrok z omeškania. Tiež si uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 312,- eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to trovy mediačného konania vo výške 142,23 eur, ďalej poplatok za upomienku vo výške 44,- eur a trovy rozhodcovského konania v celkovej výške 271,18 eur.

Podaním zo dňa 10.10.2014 navrhovateľ opravil návrh na začatie rozhodcovského konania zo dňa 3.10.2014 tak, že sa domáhal iba práva na zaplatenie nesplateného poplatku vo výške 103,93 eur

a trov rozhodcovského konania v celkovej výške 187,54 eur, pričom ostatné časti návrhu na začatie rozhodcovského konania ostali bez zmeny.

Súd teda pristúpil k preskúmaniu nároku navrhovateľa, ktorý si uplatnil pôvodne pred rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní, pričom zistil, že uplatnený nárok navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Súd vykonaným dokazovaním ako aj predchádzajúcim konaním zistil, že účastníci konania uzatvorili dňa 13.6.2012 zmluvu o úvere č. 500100927, žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 400,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 63,- eur počnúc dňom 10.7.2012 na účet veriteľa, pričom úver bol poskytnutý na iný účel ako na účel zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle uzatvorenej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť sumu poskytnutého úveru navýšeného o odmenu, resp. poplatok vo výške 356,- eur, teda celkovo sumu 756,- eur. Miera RPMN bola vo výške 268,08%. Účastníci konania uzatvorili v tej istý deň, t.j. 13.6.2012 aj rozhodcovskú zmluvu, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere č. 500100927 uzatvorenej dňa 13.6.2012 budú riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky.

Uvedená zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňaží) odporkyni, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorej vyplýva platný záväzok navrhovateľa poskytnúť v prospech odporkyne finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok odporkyne ako dlžníčky takto poskytnuté plnenie navýšené o príslušný úrok splácať v dohodnutých pravidelných mesačných splátkach. Uvedenú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv.absolútnym obchodom, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere (13.6.2012) Občiansky zákonník už obsahoval úpravu problematiky spotrebiteľských zmlúv s tým, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Z Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere by bolo možné teda izolovaným výkladom vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je. Pojem typová zmluva (synonymum neskôr zavedeného pojmu spotrebiteľská zmluva) podľa Občianskeho zákonníka bol pred súčasnou úpravou rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Zmluva o úvere uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou je napriek povahe tzv.absolútneho obchodu zmluvou typovou, a teda zmluvou spotrebiteľskou. Z tohto teda vyplýva, že je právne irelevantný prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje, ale vychádzajúc z predchádzajúceho spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, ktorá vyhovuje vyššie uvedenej charakteristike. Je teda zrejmé, že ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, je potrebné používať v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania má spravovať Obchodným zákonníkom, pričom charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna obchodná zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka.

Súd ďalej skúmal, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah. Takýto záver však nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu „lex specialis derogat lex generalis“, pričom v uvedenej veci je lex specialis § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Pre uvedený prípad je ako základný predpis potrebné aplikovať Obchodný zákonník, pričom je potrebné aplikovať aj Občiansky zákonník a ostatné normy, ktoré upravujú ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Uzatvorená zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko bola uzatvorená medzi navrhovateľom ako veriteľom, ktorý v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery a odporkyňou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom. Uzatvorená zmluva predstavuje typovú (formulárovú) zmluvu vopred pripravenú dodávateľom, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ jej obsah, teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvní. V zmysle zákonných ustanovení, ktoré chránia spotrebiteľa, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu a právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd teda preskúmaním zmluvy o úvere zistil, že zmluva bola vopred pripravená, navrhovateľ

nerokoval s odporkyňou o zmluvnej pokute, resp. jej výške, odporkyňa mohla zmluvu o úvere buď podpísať alebo nepodpísať. Nemohla vyrokovať s navrhovateľom žiadnu zmenu tejto zmluvy. Bolo zistené, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Skutočnosť, že bola sankciovaná pre prípad porušenia povinností iba odporkyňa, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd zistil, že zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Predmetná zmluva o úvere predstavuje spotrebiteľský úver a na vzťah medzi veriteľom a dlžníkom z tohto dôvodu je preto potrebné aplikovať úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, všeobecnú úpravu spotrebiteľského práva v občianskom konaní a tiež aj príslušné normatívne akty orgánov európskej únie pre oblasť spotrebiteľského práva.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd teda za preukázané, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzatvorili dňa 13.6.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ ako veriteľ odporkyni ako dlžníkovi úver vo výške 400,- eur zvýšený o príslušný poplatok vo výške 356,- eur, teda celkovú čiastku, ktorú mala odporkyňa ako dlžník zaplatiť, 756,- eur. Tento úver mala zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 12 pri výške mesačnej splátky 63,- eur, pričom v zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 268,08%. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy platil zákon č. 129/2010 Z.z., pričom v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona zmluva musela obsahovať všetky náležitosti, ktoré stanovovalo toto ustanovenie s tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ak neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ predmetného zákona, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Samotný navrhovateľ listom zo dňa 10.10.2014 opravil návrh na začatie rozhodcovského konania v tom zmysle, že si uplatnil voči odporkyni už iba nesplatený poplatok vo výške 103,93 eur, ostatné náležitosti a trovy rozhodcovského konania s tým, že istina bola splatená v plnej výške. Súd preskúmaním zmluvy o úvere zistil, že zmluva o úvere neobsahovala všetky náležitosti, ktoré stanovoval § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko odporkyňa dlžnú istinu zaplatila a úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, súd navrhovateľovi nepriznal právo na zaplatenie zvyšnej časti dlžného poplatku, ktorého sa domáhal v konaní pred rozhodcovským súdom vo výške 103,93 eur.

Z vyššie citovaných dôvodov súd tiež nepriznal navrhovateľovi ani právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 312,- eur, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to trov mediačného konania a trov rozhodcovského konania. Súd v predchádzajúcom konaní zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodov vyššie uvedených, pričom ako ohľadom zmluvnej pokuty, tak aj ohľadom poplatkov za upomienky a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky platí, že tieto poplatky a náklady neboli s odporkyňou ako dlžníkom individuálne dojednané. Súd ich preskúmaním zistil, že predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tieto poplatky spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania, pretože pre prípad porušenia povinností bola sankciovaná iba odporkyňa a nie aj navrhovateľ. Nakoľko odporkyňa dlžnú istinu splatila, pričom na ďalšie čiastky nevznikol navrhovateľovi nárok z dôvodov vyššie uvedených, súd vychádzajúc z toho, že poskytnutý úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporkyňa si žiadne trovy konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví

kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/, f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.